

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 275/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej WEBBER LEGAL, s.r.o., Duchnovičovo námestie 1, Prešov, proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 11Csp/36/2024-122 z 25. februára 2025 a takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.
2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplývajú tieto skutkové okolnosti:
3. Sťažovateľka má postavenie žalovanej v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 11Csp/36/2024. Konanie je vedené spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. (ďalej len „žalobkyňa“), o zaplatenie 5 295,63 eur s príslušenstvom.
4. Okresný súd uznesením č. k. 11Csp/36/2024-92 z 24. apríla 2024 konanie zastavil a uložil žalobkyňi nahradiť sťažovateľke trovy konania v rozsahu 100 %.
5. Uznesením vyššej súdnej úradníčky č. k. 11Csp/36/2024-105 z 31. júla 2024 okresný súd rozhodol o povinnosti žalobkyne nahradiť sťažovateľke trovy konania vo výške 502,14 eur.

6. Uznesenie vyššej súdnej úradníčky napadla sťažnosťou žalobkyňa. Okresný súd uznesením č. k. 11Csp/36/2024-122 z 25. februára 2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) sťažnosťou napadnuté uznesenie zmenil a zaviazal žalobkyňu nahradiť sťažovateľke trov konania vo výške 389,32 eur.

II.

Argumentácia sťažovateľky

7. Sťažovateľka sa domáha prieskumu napadnutého uznesenia z dôvodu, že sťažnosť podaná žalobkyňou proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky jej bola doručená až po rozhodnutí okresného súdu a okresný súd o tejto sťažnosti rozhodol bez toho, aby sa sťažovateľka mala možnosť k nej vyjadriť, pričom napadnutým uznesením došlo k rozhodnutiu, ktoré bolo pre sťažovateľku nepriaznivejšie než pôvodné rozhodnutie vyššej súdnej úradníčky.

8. Sťažovateľka uvádza, že *„V kontexte tejto ústavnej sťažnosti uvádzame, že Sťažovateľ sa k sťažnosti žalobcu v súdom určenej lehote nevyjadril z dôvodu hospodárnosti konania, keďže o sťažnosti bolo v danom čase rozhodnuté Uznesením, ktoré touto ústavnou sťažnosťou napádame. Rovnako tak nenapádame vecnú stránku Uznesenia, pretože ústavný súd nie je odvolacím orgánom v tejto veci a Sťažovateľ by sa nemal dozvedať odpovede na svoje argumenty proti sťažnosti žalobcu od ústavného súdu, ale mal by sa ich dozvedať od súdu I. stupňa, konajúceho o podanej sťažnosti žalobcu.“*

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je tvrdenie, že došlo k porušeniu jej základných práv podľa ústavy, listiny, charty a práv podľa dohovoru napadnutým uznesením, ktorým okresný súd rozhodol o náhrade trov konania.

10. Právomoc ústavného súdu v konaní o ústavnej sťažnosti fyzickej osoby podľa čl. 127 ústavy proti rozhodnutiu či zásahom všeobecných súdov je výlučne založená na jeho prieskume z hľadiska dodržania ústavnoprávných princípov, t. j. či v konaní a rozhodnutí v ňom vydanom boli alebo neboli dotknuté chránené práva alebo slobody fyzickej osoby. To v danom kontexte znamená, že ani prípadná vecná nesprávnosť rozhodnutia všeobecného súdu nie je sama osebe významná, lebo konanie o sťažnosti nie je pokračovaním konania v ďalšej inštancii mimo rámca všeobecného súdu a ústavnému súdu v ňom zásadne neprislúcha, aby v jeho rámci prehodnocoval skutkové a právne závery všeobecného súdu. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05, I. ÚS 129/2015).

11. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta postup okresného súdu, ktorý rozhodol o sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky o náhrade trov konania bez toho, aby sťažovateľka mala možnosť sa ku sťažnosti podanej žalobkyňou vyjadriť.

12. Sťažovateľka v sťažnostnej argumentácii nijako nerozporuje samotnú podstatu napadnutého uznesenia. Inak povedané, sťažovateľka nevznáša nijaké námietky proti výške priznanej náhrady trov konania.

13. Odhliadnuc od bagateľnej podstaty predmetu konania (náhrada trov konania vo výške 389,32 eur) je potrebné uviesť, že z hľadiska konania pred ústavným súdom je podstatná výsledková spravodlivosť konania, ktorá by musela byť spochybnená aspoň obhájitelným tvrdením sťažovateľky v kontexte konkrétneho rozhodovania o predmetnej otázke (tu výška nároku na náhradu trov konania), v dôsledku čoho by nadobudol relevanciu dotknutý procesný problém (vada konania), ak mohla ovplyvniť finálne rozhodnutie a takto (nie sama osebe) zasiahnuť do práv sťažovateľky s ústavnoprávnou intenzitou. Ak sťažovateľka (oproti napadnutému uzneseniu a jeho dôvodom) nemá ani len ambíciu definovať konkrétnu ujmu, ktorá jej vznikla nesprávnym postupom súdu predchádzajúcim jeho rozhodnutiu o riešenej otázke, nemôže byť daný dôvod na zásah ústavného súdu, ktorý by v prípade prijatia veci na ďalšie konanie nesmeroval k reparácii spôsobenej ujmy na základných právach, ale bol by len akademickou procesnou exhibíciou ako samoúčel (popríklad by poslužil na získanie trov právneho zastúpenia pri ústavnej sťažnosti, čo účelom konania o ústavnej sťažnosti rovnako nie je).

14. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

15. Z už uvedených dôvodov musel ústavný súd postupom podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

16. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jej ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu